

OKO BESEDE 2001

V Murski Soboti je od 16. do 17. novembra 2001 potekalo že šesto srečanje slovenskih mladinskih pisateljev OKO BESEDE. Tudi tokrat ga je pripravilo Podjetje za promocijo kulture FRANC-FRANC (Feri Lainšček in Franci Just). Srečanje se je začelo z obiski pisateljev po prekmurskih osnovnih in srednjih šolah, ki jih je organizirala Zveza prijateljev mladine Murska Sobota.

Revija *Otrok in knjiga* je že tradicionalno poskrbela za petkovo popoldansko okroglo mizo. Tokrat smo pozornost namenili HUMORJU V MLADINSKI KNJIŽEVNOSTI. Uvodno razmišljanje je podal dr. Igor Saksida, ki je bil tudi moderator pogovora, z referati pa so se mu pridružili še Tone Partljič, Bina Štampe Žmavc, Borut Gombač, Slavko Pregl in Primož Suhodolčan. Pokrajinska in študijska knjižnica Murska Sobota je ob tej priložnosti v dvorani Pinki hotela Diana, kjer je potekal simpozij, pripravila priložnostno razstavo vseh literarnih del (preko 70), ki so prispela na lanskoletni razpis za večernico. Razstavo je zasnovala knjižničarka in pravljica Vesna Racman Radovanovič.

Istega dne zvečer je bila v salonu Murske republike tudi slavnostna podelitev pete večernice, nagrade za najboljše slovensko mladinsko literarno delo, izdano v preteklem letu. Nagrado, ki jo podeljuje Časopisno-založniško podjetje Večer iz Maribora, je prejel **Feri Lainšček** za knjigo pravljic *Mislíce* (gl. *Otrok in knjiga* št. 52).

Dvodnevno srečanje so udeleženci končali z ekskurzijo »Popotovanje od Martjancev do Kobilja«, ki sta jo vodila Janez Balažic in Milivoj Roš.

Igor Saksida

HUMOR V MLADINSKI POEZIJI

Šolska literarna teorija opredeljuje humor kot »etološk(o) vrst(o), ki temelji na vedrem, svobodnem razpoloženju/obnašanju, na nasmejanem distanciranju od neprijetnosti, na duševni uravnovešenosti in miselnem odnosu do sveta« (M. Kmecl, *Mala literarna teorija*, 1996: 177); hkrati ga teorija postavlja v bližino komičnega oz. komedije ter se tako brez dvoma povezuje s pogledi, ki jih je v *Eseju o smehu* (1977) izrazil H. Bergson. Njegovo delo je smeh povsem jasno povežalo s pojmovanjem človeškosti, saj, po Bergsonu, narava ne more biti smešna; smejemo se ji lahko le, če v njej prepoznamo človeško držo. Pomembna poteza smeha je tudi razumsko, ravnodušno vrednotenje realnosti ter njegova družbena vloga – smeh je torej **družbena gesta**, je prepoznanje anomalije glede na družbeni ali nramni red. H. Bergson se v nadaljevanju posveti analizi mehanizmov in tipov komičnega;